**CURTEA DE APEL NORD**

Dosarul nr. 4r-5438/25 Judecătoria Soroca, sediul Florești
4-25138057-03-4r-10112025 Judecător Alexandru Zadorojniuc

**D E C I Z I E**
**în numele Legii**

09 aprilie 2026 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
în componența sa:
Preşedintele şedinţei: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de către contravenientul Stepanov Ion declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 21 octombrie 2025, prin care a fost respinsă ca tardivă contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 437122 din 09.04.2025 și deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

**C O N S T A T Ă:**

La data de 09 aprilie 2025, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție Florești, Martin Iuri, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 437122, în baza art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional în privința lui Stepanov Ion, pe faptul că, în perioada 01.08.2024 – 31.12.2024, aflându-se în satul Cuhureștii de Jos, r-nul Florești, a acceptat să-i fie instalată în telefonul mobil personal la numărul ***** aplicația mobilă „Promsviazibank PSB” din Federația Rusă pentru a primi mijloace bănești cu scopul votării cu afirmația „Nu” la Referendumul Republican.

Prin decizia agentului constatator din 09.04.2025, în privința lui Stepanov Ion s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie 37500 lei.

La data de 24.09.2025, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Stepanov Ion, le-a contestat, motivând că, nu își recunoaște vina și nu este de acord cu procesul verbal şi decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale şi în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Menționând, că tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa, nu i-a explicat drepturile şi obligațiile, nu i-a asigurat dreptul la apărare, nu i-a asigurat, după caz, serviciile unui interpret, nu i-a explicat esența faptei imputate şi nu i-a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt, a întocmit procesul verbal cu grave erori de conținut, a amenințat cu probleme şi mai mari şi dosare penale în caz de nesupunere. În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supus/ă unui tratament umilitor şi degradant, fapt care a afectat atât pe el/ea, cât şi întreaga familie. Această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea în speță a prevederilor art.425 şi 442 alin. (1) Cod contravențional, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional.

La fel, indicând că, omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată. Procesul verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții şi trebuie să conţină menţiunile prevăzute la art. 443 Cod contravențional.

Menționând că procesul verbal s-a întocmit cu grave erori de formă şi conținut. Unul din elementele de bază ale procesului verbal este locul şi timpul săvârșirii faptei contravenționale. Agentul constatator nu a indicat exact locul şi timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale. De menționat faptul că potrivit Curţii Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională.

Omisiunile respective, aşa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speţă agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) Cod contravențional determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție şi a deciziei agentului constatator. Menționează că agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta şi pedeapsa,

s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului-verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.

La decizia de sancționare nu a fost anexată niciun material probator care ar demonstra componența contravenției de la art. 47[1] Cod contravențional. Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu constituie element constitutive ale contravenției. Simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune şi nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.

În ordinea celor menționate, reține că existența faptei contravenționale şi comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 21 octombrie 2025, cererea privind repunerea în termen a contestației înaintate de Stepanov Ion, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 437122 din 09 aprilie 2025, s-a respins, ca neîntemeiată.

Contestația depusă de Stepanov Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 437122 din 09 aprilie 2025, întocmit de către agentul 6 constatator, ofițer superior de sector din cadrul IP Florești, Martin Iuri și decizia de sancționare în temeiul art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, la amendă în mărime de 750 unități convenționale, s-a respins ca depusă tardiv.

**Exercitarea căilor de atac:**

Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu recurs de către contravenientul Stepanov Ion, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii privind admiterea contestației prin anularea procesului-verbal cu privire la contravenției și încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptului contravenției.

În susținerea cerințelor recursului recurentul a invocat că, soluția și argumentele instanței de fond sunt neîntemeiate, ilegale, adoptate în contradicție cu circumstanțele cauzei și grave vicii de procedură. Instanța de fond a considerat că probele anexate la dosar de către agentul constatator demonstrează vinovăția contestatarei pe deplin.

Unicul probatoriu la acest dosar este procesul-verbal întocmit în baza propriei aprecieri al agentului de constatare pe care instanța l-a considerat irefutabil, fără să mai examineze alte circumstanțe ale cauzei, poziția şi argumentele contestatarei etc. Instanța de fond a menționat că contestatara nu a venit cu probe pentru a combate poziția agentului de constatare, şi asta ar înseamnă că concluziile din procesul verbal sunt veridice şi probate. Instanța a considerat că simpla negare a contravenției nu este suficientă pentru a proba nevinovăția.

Astfel, recurentul consideră că prin hotărârea sa, instanța de fond a încălcat unul din principiile de bază ale unui stat de drept şi principii de bază ale unui proces contravențional/penal principiul prezumției de nevinovăție.

Mai mult ca atât instanța de fond nici nu a încercat să examineze cazul în esența sa, în spiritul standardelor internaționale în materie de alegeri libere și neafectarea dreptului de a fi ales, ceea ce poate fi observat chiar și prin procesul-verbal al ședinței de judecată; a acceptat necondiționat poziția agentului constatator, a ignorat prevederile legale exprese, a interpretat și aplicat eronat norma legală, nu a luat în calcul argumentele recurentului și nici jurisprudența CEDO în cazuri similare. Instanța nu a verificat problemele esențiale ale cauzei; nu a verificat cum agentul constatator și-a realizat dreptul discreționar în activitatea sa.

Consideră că, instanța nu a verificat alte probe decât cele prezentate de agentul constatator. Instanța nu a verificat care este sursa transmiterii banilor, de la cine provin, scopul etc. Instanța nu a verificat dacă acești bani au ajuns anume pe contul recurentului, dacă recurentul este cel care a pretins şi a beneficiat. Instanța nu a verificat dacă banii au fost transmiși anume pentru a influenta votul la alegeri sau referendum.

Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe constatări subiective personale şi presupuneri ale agentului constatator, bazate pe unele informații indirecte şi interpretabile ambiguu. Agentul constatator nici nu a făcut referire care probe concrete i-a permis să conchidă comiterea faptei indicate în procesul verbal. Simpla instalare a unei aplicații bancare sau un mesaj SMS nu este o încălcare a legii şi nu poate fi sancționată, mai ales că nu este demonstrată vinovăția persoanei că ar fi primit bani anume cu scopul de a exercita sau nu un drept electoral.

Totodată consideră că, instanța a ignorat argumentul cu privire la proporția sancțiunii. Instanța a refuzat să examineze speța sub prisma individualizării pedepsei. Fără o analiză pertinentă și o individualizare a faptei, fără a lua în calcul circumstanțe obiective a fost aplicată o amendă mare/maximă prevăzută de lege 500 unități convenționale. De ce a fost aplicată sancțiunea maximă nu a fost motivat. Consideră că în acest sens, a fost sfidat grav principiul proporționalității între faptă şi sancțiune.

În final recurentul a menționat că, din motivele expuse în prezenta cerere, deoarece în speță procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar şi în lipsa unor probe incontestabile care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale şi a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajung la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției.

**Argumentele părților:**

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

**Aprecierea instanței de recurs:**

*Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră că recursul contravenientului Stepanov Ion, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti din 21 octombrie 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.*

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: *1) respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: c) este nefondat.*

Se menționează că hotărârile judecătoreşti contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

În conformitate cu art.448 alin.(1) Cod contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. $447^1$ alin. (8).

În conformitate cu art. 394 alin. (4) Cod contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Conform art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante;

e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Dispoziția art.462 alin.(1) Cod contravențional, statuează că, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

În argumentarea soluției adoptate, Colegiul penal menționează că instanța de fond corect ajungând la concluzia privind necesitatea respingerii contestației, ca fiind depusă peste termen prevăzut de legislația în vigoare.

În acest context se reține prevederile art. 448 alin. (1), (2) Cod contravențional, care stipulează că, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. $447^1$ alin. (8). (2) În cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

Din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 437122 din 09.04.2025, urmează că acesta a fost întocmite în prezența contravenientului Pantea Victor, fapt confirmat prin înscrisul la rubrica nr. 14, la care este indicat faptul că procesul-verbal fost încheiat în „*prezența cet. Stepanov Ion*”, acesta semnând la rubricile 8, 9, 12, 14, 18 și 19.

Ca urmare, cu derogare de la prevederile normei menționate supra, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator a fost depusă de către contravenientul Stepanov Ion la Inspectoratul de Poliție Florești la data de 24.09.2025, fapt confirmat prin ștampila aplicată pe prima pagină a contestației (f.d.2), adică peste termenul de 15 zile, de la data când a aflat despre decizia emisă.

Mai mult ca atât, contravenienta în contestație și în cererea de recurs nu a solicitat repunerea contestației în termenul legal de atac, totodată nefiind prezentate careva motive independente de voința contestatarei care au dus la depunerea contestației peste termenul stabilit de lege.

În această ordine de idei, Colegiul penal constată din materialele cauzei, rezultă cu claritate faptul că Stepanov Ion a fost legal citat pentru ședința de examinare a cauzei, la care avea posibilitatea de a se prezenta pentru a explica

motivele depunerii tardive a contestației, motiv din care, alegațiile recurentului sunt nefondate.

Reieșind din cele menționate, Colegiul conchide că contestația contravenientei Stepanov Ion, a fost depusă cu încălcarea prevederilor art. 448 Cod contravențional, adică nefiind respectat termenul de atac de 15 zile, iar ultimul nu a indicat careva motive care ar permite repunerea în termen.

Din aceste considerente, Colegiul penal găsește necesar a constata ca fiind declarative alte invocări aduse instanței de către recurent, întru susținerea recursului, iar respingerea contestației ca fiind tardivă, nu implică examinarea fondului cauzei, fapt pentru care instanța corect s-a limitat doar la expunerea asupra motivelor pentru care a adoptat o atare soluție.

Ca urmare, fiind o normă imperativă a legii procesual contravenționale, dispozițiile art. 448 alin. (1), (2) Cod contravențional stabilesc cu strictețe termenul de contestație a deciziilor organului extrajudiciar, nerespectarea căruia în sensul art. 230 Cod de procedură penală, aplicat cazului din speță, impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Colegiul penal va reține și jurisprudența CtEDO, care a subliniat importanța termenelor pentru certitudinea juridică, în contextul dreptului la un proces echitabil. Aici ține de menționat, că în cauza *Van Harm vs Germania* din 11.09.2007, CtEDO a notat, că recurentul trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a contesta în termenul legal hotărârea primei instanțe, fapt însă ignorat de acesta, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea recursului, iar în cauza *Ponomaryov vs Ucraina* din 03.04.2008, Curtea a stabilit, că termenul pentru introducerea unei căi ordinare de atac, poate fi reînnoit după un interval considerabil și pentru motive care par a fi foarte convingătoare.

În concluzie, Colegiul penal notează că, nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art. 467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării încheierii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul contravenientului Stepanov Ion și a menține hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 21 octombrie 2025, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art. 474 Cod contravențional, Colegiul penal, -

**D E C I D E:**

Recursul declarat de către contravenientul Stepanov Ion împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 21 octombrie 2025, prin care a fost respinsă ca tardivă contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 437122 din 09.04.2025 și deciziei agentului constatator întocmite în temeiul art. $47^1$ alin. (1) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

**Președintele completului:** **Judecător:** **Judecător:**

Copia corespunde originalului.